

dere henstiller, om der ikke kunde ske en Forandring i § 7, gaaende ud paa, at Personer, som ere under 25 Aar, men ere gifte, faa Lønningstillæg, kan jeg kun sige, at disse almindelige Bestemmelser om, hvem der overhovedet skal have Adgang til at faa dette Lønningstillæg, bleve fastsatte i Fjor efter indgaaende Behandling her i Folketinget, og jeg har anset det for rigtigt at holde mig i Grundtrækkene til den Lov, som blev vedtagen i Fjor. Det synes mig, der er saa megen mere Anledning dertil, som der foreligger en lang Række Lønningsforslag, som, hvis de vedtages, ville bevirke, at det Antal Funktionærer, paa hvem det midlertidige Lønningstillæg finder Anvendelse, vil blive forholdsvis meget begrænset. — Endelig rettede saavel den ærede Ordfører som det nævnte ærede Medlem den Henstilling til mig, at jeg vilde drage Omsorg for, at Loven bliver gennemført paa ensartet Maade af de forskellige Ministerier. Dette er en Henstilling, som jeg til fulde skal have min Opmærksomhed henvendt paa. Det har vanskelig kunnet undgaas, at der i det første Aar, disse Bestemmelser have været i Virksomhed, maaske er forekommet nogen Uregelmæssighed, og jeg er ikke blind for, at Fremgangsmaaden under de forskellige Ministerier maaske ikke har været ganske ensartet. Men med den nu indvundne Erfaring haaber jeg, at saadanne Uoverensstemmelser ville kunne undgaas.

Ordføreren (Philipsen): Jeg takker den højtærede Finansminister for den inødekomende Besvarelse paa de Spørgsmaal, jeg som Ordfører har rettet til ham. Jeg betragter det altsaa nu som fastslaaet, at den for vedkommende Funktionærer gunstige og forstandige Regel i Lovforslagets § 4 ogsaa vil komme dem til gode, som omtales i Lovforslagets § 2, og paa samme Maade er der ogsaa Grund til at yde den højtærede Minister Anerkendelse for hans Løfte om at ville virke til en ensartet Fortolkning af Loven. Over for det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har jeg kun en enkelt Bemærkning at gøre. Jeg vil paa den ene Side jo overmaade nødig have, at han skulde tro, at man ikke havde taget Hensyn til alt, hvad der er fremkommet fra ham eller hans Meningsfællers Side i Finansudvalget. Paa den anden Side anser jeg det — formodentligi Overensstemmelse med Tinget — som lidet overensstemmende med god parlamentarisk Sæd at komme

for meget ind paa, hvad der er foregaaet i Udvalget. Jeg skal da indskrænke mig til den Bemærkning, at Lovforslaget som Genstand for Behandling i Finansudvalget blev mødt med megen Paaskønnelse fra det ærede Medlems og hans Partifællers Side, at man roste det i høj Grad paa Bekostning af den i Øjeblikket gældende Lov, at man fremdrog just de Spørgsmaal, som jeg nu har tilladt mig at fremdrage, og som det ærede Medlem har fremdraget efter mig, Spørgsmaal, som det har vist sig særdeles godt kunde klares ved en mundtlig Forhandling mellem Udvalgets Ordfører og Finansministeren her i Tinget, og at det Spørgsmaal, som det ærede Medlem sidst nævnte, nemlig Spørgsmaalet om at rokke ved Bestemmelsen om de 25 Aar ikke har været fremdraget fra den paagældende Side under Forhandlingen i Finansudvalget. Jeg tror derfor ikke, der under disse Omstændigheder var Anledning til en Ministerkonference, og Forslag om en saadan blev ikke stillet af det ærede Medlem. Dette beder jeg opfattet i al Venskabelighed, den samme Venskabelighed, som overhovedet har præget Forhandlingerne om denne Lov inden for Finansudvalget. Med Hensyn til Bestemmelsen om de 25 Aar skal jeg i øvrigt bemærke, at Aarsagen til, at man har medtaget den, er, at man derved er i Overensstemmelse med finansiell Praksis ved det Dyrtdstillæg, som i mange Aar har været optaget paa Finansloven, og at man ikke har villet gøre en Forskel mellem gifte og ugifte, er, fordi man derved kom ind paa en meget vanskelig Undersøgelse, man kom derefter til at befinde sig paa gyngende Grund, idet der kunde blive Tale om at medtage ogsaa andre end dem, der efter Familieretten udtrykkelig kunne anses som Forsørgere, altsaa Forsørgere i egentlig teknisk-statistisk Forstand, der er jo nemlig foruden dem mange Personer, der i Virkeligheden ere Forsørgere for deres Familie, og som derfor med samme Billighedskrav ville kunne rejse Ønske om at faa Andel i Tillæget. Forslagsstillerne i Fjor vilde ikke ind paa Undersøgelser af den Art, og uagtet Spørgsmaalet den Gang blev bragt paa Bane, vilde de ikke stille Forslag derom. Det er formodentlig derfor — det gik jeg i det mindste ud fra — at Spørgsmaalet derom ikke blev rejst under vore Udvalgsforhandlinger, og jeg vil ingenlunde sige, at jeg er overrasket over, at det bliver rejst nu, for det blev jo rejst her i Salen ved første